

[Arnth Jensen.]

for jagten på foreningerne. Men nu har vi altså nået at få en del frem. Jeg håber, vi får endnu mere at vide den dag, vi skal til at behandle forslaget.

Undervisningsministeren (Hvidberg): Jagt er jo et stygt udtryk, men hvis der ikke var foranstaltet jagt, var der overhovedet ingenting kommet ind, heller ikke de 10 pct. til Den kulturelle Fond. Selve administrationen er en meget væsentlig del. Det ærede medlem kan udmærket godt få mere detaljerede regnskaber at se, hvis han vil det, men i og for sig forstår jeg ikke denne diskussion. Koda er en frivillig sammenslutning af komponister. Komponisterne har ifølge loven visse rettigheder; dem slutter de sig sammen for at få ordnet. Det er en frivillig sammenslutning, og jeg indser ikke rigtigt, hvorfor de skulle have nogen forpligtelse til at offentliggøre regnskaber af den art; men det ærede medlem kan godt få regnskaberne at se. (Arnth Jensen: Tak!).

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *A. C. Normann* til forsvarsministeren.

Vil ministeren foranledige, at hjemmevernens skydeøvelser ved Ølgod aktieplantage henlægges til et sted, hvor de er til mindre gene for befolkningen?

A. C. Normann: Jeg tillod mig i maj i fjor at anmelde et spørgsmål til den højtærede forsvarsminister om, hvorvidt ministeren ville foranledige, at hjemmevernens skydeøvelser ved Ølgod aktieplantage blev henlagt til et sted, hvor de var til mindre gene for befolkningen, men da ministeren imødekom mit ønske, dagen før spørgsmålet skulle til behandling i det høje ting, var det naturligt at trække det tilbage. Den højtærede minister gav løfte om, at hjemmevernens øvelsesskydninger ville blive bragt til ophør. Nu har forsvarsministeriet imidlertid meddelt, at man ikke længere vil føle sig bundet af dette tilsagn, ikke længere vil opretholde det, og at skydningerne ønskes genoptaget, hvorfor jeg har ment at måtte genoptage spørgsmålet til den højtærede minister, også fordi det har interesse for en større kreds end de 9 klagende landmænd derovre.

Forholdet er det, at lodsejerne klager over, at skydeøvelserne på banen som følge

af dens beliggenhed i forhold til ejendommene generer dem meget stærkt. De gener, der klages over, er forskellige. Den vægtigste er vel den, der går ud på, at der er adskillige, efterhånden ret mange, vidneudsagn om, at opspringere eller vildfarende projektiler er gået over eller ved siden af sikkerhedsvolden så ofte, at beboerne er bange for og utrygge ved at arbejde på deres marker på de dage, hvor der skydes. Politiets indgående forhør, der i mellemtiden har været afholdt, har kun i meget ringe grad kunnet afkræfte dette. Det er vel derfor forståeligt, om en vis utryghed gør sig gældende, så markarbejdet standses og, efter hvad der siges derovre, børnene holdes inde, når der skydes.

Nogen vægt må man også lægge på klagerne over støjen, der ikke blot er ubehagelig, men gør husdyrene bange. Konsulent Ulrik, Esbjerg, attesterer, at det under skydning vil være ugørligt at få dyrene tilset og passet på det areal, der anses for farligt. Det vil ikke være muligt at holde dem i deres indhegninger, og i et stort hønseri, der ligger tæt ved skydebanen, fremkommer efter skydningen et stort antal blodæg, der er værdiløse som rugeæg og ikke kan indbringe fuld pris som konsumæg. Formanden for Danmarks Fjerkræavlerforening siger i en erklæring god for konsulentens udtalelse om de spørgsmål. Jeg er også personlig i stand til at udtale mig med en vis sagkundskab, idet jeg har et hønseri på min ejendom, som ligger i nærheden af Sandholmlejren. Hvergang der er skydning, eller der afholdes jagt i nærheden, kan jeg se mine Hvide Italienerer stå op som en vældig hvid sky mod loftet, forskræmt og med en larm over hele hønseriet, og resultatet er, at næste dag er æglægningen nedsat med 25 pct.

Det giver også klagen en vis vægt — det håber jeg at den højtærede minister vil erkende —, at Ølgod sogneråd slutter op om klagerne med en udtalelse om, at samtlige de, der klager, må anses for at være absolut troværdige, og at sognerådet anbefaler, at der søges udvej for en flytning af banen. Der er en del arealer i nærheden, hvor banen kan ligge uden større gene for beboerne, og det kan næppe være dyrt at tage dette hensyn til lodsejerne, hvis andragende støttes meget stærkt af kendte mænd på egnen. Nu havde lodsejerne netop en forhåbning om, at de ved overenskomst